

Ιερομόναχος Γεδεών Προδρομίτης (1840 - 1925) (Γέροντας Μωυσής Αγιορείτης (†))

/ [Συναξαριακές Μορφές](#)

Καταγόταν από την περιοχή Πράχωβας της Ρουμανίας. Ακούγοντας ότι πολλοί συμπατριώτες του ασκούνται στο Άγιον Όρος το 1865 ήλθε στη σκήτη του Τιμίου Προδρόμου, στην υπακοή του Δικαίου Νήφωνος (+ 1901). Για την ταπείνωση και την υπακοή του εκάρη μοναχός και αργότερα χειροτονήθηκε διάκονος και πρεσβύτερος. Η πραότητα, η ταπείνωση, η σοφία και η ειρήνη χαρίτωνα τη ζωή του. Λειτουργούσε καθημερινά. Όλες τις διακονίες του τις έκανε με σιωπή. Ποτέ δεν κατέκρινε κανένα. Σεβαστός και αγαπητός σύμβουλος του ήταν ο Γέροντας Νεκτάριος (+ 1903), από τον οποίο δεν έμαθε μόνο τη βυζαντινή μουσική αλλά και τη νοερά προσευχή.

Το 1891 για την αρετή του εξελέγη Δίκαιος της σκήτης. Ως Δίκαιος αναδείχθηκε με την καλοκαγαθία και την αγιότητά του πρότυπο πνευματικού πατρός. Αναφέρεται ως ένας από τους οσιότερους Δικαίους της σκήτης. Συνέχισε τη

διακριτική σιωπή του, την έμφυτη πραότητα και τη μεγάλη αρετή της ελεημοσύνης. Μαζί με τους άλλους αδελφούς διακονούσε στους κήπους και όπου αλλού χρειαζόταν. Ήταν φωτεινό παράδειγμα για όλη την αδελφότητα. Όταν τού ζητούσαν κάτι, το έδινε αμέσως και, αν δεν είχε, έδινε από τα δικά του, ώστε όλοι πάντοτε να είναι ειρηνικοί και αναπαυμένοι.

Στις ημέρες του η σκήτη γνώρισε μεγάλη πνευματική άνθηση. Η αδελφότητα είχε 150 πατέρες κυρίως, ρουμανικής καταγωγής. Υπήρχε σχολή βυζαντινής μουσικής, με 80 μαθητές απ' όλο το Άγιον Όρος. Επίσης σχολές καλλιγραφίας, βιβλιοδεσίας, ξυλογλυπτικής και αγιογραφίας.

Το 1900 ο μακάριος Γεδεών παραιτήθηκε από το αξίωμά του. Θέλησε να ησυχάσει μόνος του και ν' αφιερωθεί περισσότερο στην προσευχή. Έμεινε έξω από τη σκήτη σ' ένα μικρό Κελλί κοντά στη θάλασσα. Προαισθανόμενος το τέλος του νουθέτησε όλους τους σκητιώτες αδελφούς ν' αποφεύγουν τις διχόνοιες και να έχουν αγάπη και ειρήνη. Έτσι αναπαύθηκε ειρηνικά ο μακάριος.

Πηγές-Βιβλιογραφία:

Μοναχολόγιον Ιεράς Ρουμάνικης Σκήτης Τιμίου Προδρόμου.

Πηγή: Μοναχού Μωυσέως Αγιορείτου, *Μέγα Γεροντικό εναρέτων Αγιορειτών του εικοστού αιώνας*, τόμ. Α΄ 1901-1955, εκδ. Μυγδονία, Άγιον Όρος 2011.